

مقایسه اثر مهارکنندگی عصاره چای سبز و دارچین بر فیری شدن لیزوزیم سفیده تخم مرغ

حسن رامشینی^{۱*}، فاطمه ابویی^۲

خلاصه

مقدمه: تعداد زیادی از بیماری‌های تحلیل برنده سیستم عصبی از جمله آلزایمر، پارکینسون و هانتینگتن در اثر رسوب تجمعات پروتئینی تحت عنوان رسوبات آمیلوئیدی بوقوع می‌پیوندند. در حال حاضر هیچ روش درمانی مؤثری برای درمان این بیماری‌ها وجود ندارد. یکی از روش‌های درمانی مهم برای جلوگیری از بروز این بیماری‌ها استفاده از گیاهان دارویی می‌باشد. در مطالعه حاضر فعالیت مهار عصاره پوست دارچین (*Cinnamomum zeylanicum* Nees) و برگ چای سبز (*Camellia sinensis* L) روی روند فیری شدن لیزوزیم سفیده تخم مرغ مورد مطالعه قرار گرفته است.

روش: در این مطالعه تجربی، برای القای آمیلوئید در این پروتئین از pH اسیدی و دمای بالا استفاده شد. ۲ میلی‌گرم لیزوزیم، در یک میلی‌لیتر بافر ۵۰ میلی‌مولار گلیسین با $pH = 2/5$ در دمای ۵۷ درجه، در یک مدت مشخص قرار داده شد. برای اثبات تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی از تکنیک‌هایی مثل شدت فلورسانس تیوفلاوین T و عکسبرداری میکروسکوپ نیروی اتمی استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون آماری تی مستقل و با نرم‌افزار SPSS.16 انجام گرفت.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که در غیاب عصاره پوست دارچین و برگ چای سبز بعد از ۲۴ ساعت الیگومرهای محلول ایجاد و بعد از ۴۸ ساعت فیبرهای بالغ حاصل می‌شود. در اثر انکوباسیون HEWL در شرایط بالا با غلظت‌های مختلف عصاره دارچین و چای سبز در دامنه ۱-۰/۱ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی به صورت وابسته به غلظت مهار گردید ولی عصاره چای سبز مهارکننده مؤثرتری بود ($P=0/025$). همچنین نتایج نشان داد که بر عکس عصاره دارچین، چای سبز می‌تواند فرم جزئی باز شده پروتئین را به فرم طبیعی تبدیل و روی همه مراحل تشکیل تجمعات آمیلوئیدی تا ثیر بگذارد.

نتیجه‌گیری: با توجه به این مشاهدات به نظر می‌رسد پلی‌فنل‌های موجود در عصاره دارچین و چای سبز هر دو قادرند به طور مستقیم مانع تشکیل هسته‌های اولیه آمیلوئید شده و در نتیجه رشد و بلوغ فیبرهای آمیلوئیدی را مهار کنند ولی چای سبز احتمالاً به دلیل نوع ساختار شیمیایی موجود در عصاره‌اش قادر است با کار آبی بهتر مانع رشد و بلوغ فیبرهای آمیلوئیدی گردد.

واژه‌های کلیدی: لیزوزیم، عصاره پوست دارچین، عصاره برگ چای سبز، مهار تجمعات آمیلوئیدی

۱- استادیار بیوشیمی، گروه علمی زیست‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران ۲- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد فیزیولوژی انسانی، مرکز تحقیقات فیزیولوژی و فارماکولوژی، دانشگاه علوم

پزشکی رفسنجان

* نویسنده مسؤول، آدرس پست الکترونیک: hramshini@ibb.ut.ac.ir

پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۶/۲۷

دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۳۹۲/۴/۱۵

دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۱۱/۲۶

مقدمه

پیری یک فرایند طبیعی در تمام موجودات زنده است. به دلیل افزایش جمعیت پیر در دنیای مدرن امروزی دانشمندان زیادی علاقه مند مطالعه در این حیطه هستند و به همین دلیل مطالعات گسترده‌ای برای مهار این روند انجام شده است (۱،۲). امروزه، هدف از تحقیقات ضد پیری صرفاً افزایش طول عمر نیست، بلکه افزایش طول عمر توأم با کیفیت و سلامت است. متأسفانه علی‌رغم تحقیقات گسترده‌ای که در این زمینه صورت گرفته است به دلیل عوامل متعددی که در ایجاد پیری و بیماری‌های وابسته به آن دخیل هستند، درمان این بیماری‌ها چندان موفقیت‌آمیز نبوده است. بیماری‌هایی مثل آلزایمر و پارکینسون به عنوان بیماری‌های تحلیل برنده سیستم عصبی وابسته به پیری بوده که به میزان زیادی کیفیت زندگی افراد پیر را دستخوش تغییرات قرار می‌دهند. ویژگی مشترک آلزایمر با سایر بیماری‌های تحلیل برنده سیستم عصبی مثل پارکینسون، هانتینگتن و جنون گاوی، وجود پلاک‌های آمیلوئیدی در بخش قشری بافت مغزی است. پلاک‌های آمیلوئیدی مربوط به آلزایمر در اثر تجمع غیر طبیعی پپتیدهای A β بوجود می‌آید (۳). پپتیدهای A β نیز در اثر شکسته شدن پروتئین پیش‌ساز آمیلوئید توسط آنزیم‌های β و γ سكرتاز حاصل می‌شوند. منومرهای A β به دلایل مختلف ساختار سه بعدی طبیعی خود را از دست داده و به ساختارهای مستعد تجمع تبدیل شده و سپس با اتصال به همدیگر هسته‌های اولیه فیبرهای آمیلوئیدی را بوجود می‌آورند. از اتصال هسته‌های اولیه الیگومرها، سپس پروتوفیلامنت‌ها و در نهایت فیبرهای آمیلوئیدی بوجود می‌آید (۳). فیبرهای آمیلوئیدی و پیش‌سازهای آن در مغز سمی بوده و باعث تحلیل رفتن سلول‌های عصبی و مرگ آنها می‌گردند (۴،۵). این فیبریل‌ها توانایی اتصال به رنگ‌های ویژه‌ای مثل کنگورد و تیوفلاوین T را داشته و قابل دیدن به وسیله میکروسکوپ نیروی اتمی و یا الکترونی

هستند (۶). در حال حاضر اکثر روش‌های درمانی آلزایمر علامتی بوده و هیچ‌کدام از این روش‌ها نتوانسته است باعث جلوگیری از بروز این بیماری گردد (۷). در گذشته از گیاهان متعددی برای درمان بیماری‌های گوناگون از جمله بیماری‌های مربوط به کاهش حافظه استفاده می‌شده است. امروزه نیز استفاده از تولیدات گیاهی به میزان زیادی در دنیای غرب و همچنین در کشورهای در حال توسعه افزایش یافته است. دانشمندان بر این باورند که بعضی از گیاهان دارویی دارای خواص ضد پیری بوده و باعث تقویت حافظه شده و مانع بیماری‌های وابسته به حافظه مثل آلزایمر می‌شوند (۸). استفاده از گیاهانی مثل ژینکو (*Ginkgo biloba*)، جین سنگ (*Panax ginseng*)، رزماری (*Rosmarinus officinalis*) و زرجوبه (*Curcuma longa*) برای جلوگیری از زوال عقل و تقویت حافظه بسیار موفقیت‌آمیز بوده است (۹-۱۲). در مطالعه حاضر اثر ضد آمیلوئیدی دو گیاه چای سبز با نام علمی *Camellia sinensis* و دارچین با نام علمی *Cinnamomum zeylanicum* که در طب سنتی از آنها به عنوان تقویت کننده حافظه استفاده می‌شود بررسی شده است (۸). مطالعات نشان می‌دهد تشکیل آمیلوئید مختص پروتئین‌های که در بدن و در شرایط *in vivo* تولید بیماری می‌کنند نیست بلکه اکثر پروتئین‌هایی که هیچ ارتباطی با بیماری‌های آمیلوئیدی ندارند نیز در شرایط مناسب تولید فیبرهای آمیلوئیدی می‌نمایند (۱۳). بنابراین در مطالعه حاضر ابتدا در لیزوزیم سفیده تخم مرغ که ساختار و مکانیسم تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی در آن بخوبی شناخته شده و یک مدل پروتئینی عام برای مطالعات تجمع آمیلوئیدی شناخته می‌شود (۱۴) در شرایط مناسب و براساس روش‌های مرسوم القای آمیلوئید شد (۱۵) و سپس اثر عصاره پوست گیاه دارچین و برگ چای سبز روی مهار تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی لیزوزیم سفیده تخم مرغ (HEWL: hen egg white lysozyme) بررسی و مکانیسم اثر احتمالی آنها با هم مقایسه گردید.

روش بررسی

لیزوزیم سفیده تخم مرغ، تیوفلاوین T، کنگورد و بافرهای استفاده شده از شرکت سیگما خریداری شد. ۸-آنیلینونفتالان سولفونات (ANS) از شرکت مرک (Darmstadt, Germany) خریداری شد. عصاره‌های پوست دارچین و برگ چای سبز در مرکز تحقیقات فیزیولوژی و فارماکولوژی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان تهیه شد.

روش عصاره‌گیری

پوست دارچین و برگ چای سبز از هر بارיום گیاهی اصفهان تهیه شده و پس از اینکه به وسیله کارشناس هر باریم گونه مورد نظر تأیید گردید، پودر شده و عصاره استونی و اتانولی آن با استفاده از دستگاه استخراج کننده و روتاری بدست آمد. ابتدا حلال را در قسمت بالن ریخته و دمای آن به وسیله گرماساز تنظیم شد (۵۰ درجه). سپس گیاه پودر شده در داخل کارتوش و سپس در قسمت استخراج کننده قرار داده شد. عصاره گیاه پس از جدا شدن به بالن زیری هدایت شده و این عمل تا وقتی که عصاره به اندازه کافی غلیظ شود ادامه یافت (حدود ۴-۵ ساعت). سپس عصاره به دست آمده به دستگاه روتاری منتقل شد تا حلال آن در دمای پایین جدا شود. عصاره به دست آمده پس از خشک شدن کامل در فریزر در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد (۱۶).

تعیین غلظت پروتئین

با توجه به خالص بودن نمونه پروتئینی به کار گرفته شده در این مطالعه، سنجش غلظت پروتئین همه جا بر اساس جذب ۲۸۰ نانومتر محلول حاوی پروتئین در مقایسه با حلال به کار گرفته شده انجام می‌شد. ضریب جذب لیزوزیم ۲/۶۵ برای یک گرم در یک لیتر در مسیر یک سانتی متری در نظر گرفته شد.

القای فیبرهای آمیلوئیدی در لیزوزیم سفیده تخم مرغ

۲ میلی‌گرم پروتئین در یک میلی‌لیتر بافر ۵۰ میلی‌مولار گلپسین با pH=۲/۵ در دمای ۵۷ درجه قرار داده شد، به گونه‌ای که در تمام این مدت با استفاده از ماگنت ریزر تفلونی محلول به نحو آرام هم زده می‌شد. با استفاده از روش‌های مختلفی، تشکیل تجمعات آمیلوئیدی مورد بررسی قرار گرفت.

فلورسانس خارجی

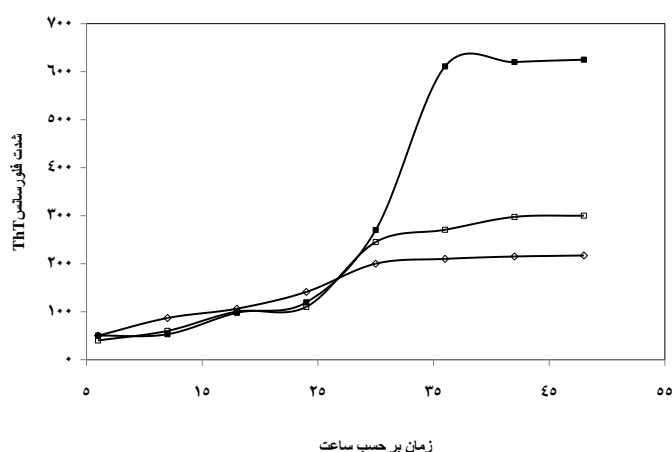
۸- آنیلینونفتالان سولفونات (ANS) برای ارزیابی میزان هیدرو فویسیته سطح در دسترس پروتئین مورد استفاده قرار گرفت در این راستا، نشر فلورسانس ANS در غلظت ۲۰ میکرومولار ANS و در غیاب یا حضور ۰/۰۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر لیزوزیم اندازه‌گیری می‌شد. غلظت مولی به کار گرفته شده ANS در مقایسه با پروتئین مازاد بود. طول موج برانگیختگی ۳۶۵ نانومتر و پهنای اسلیت برانگیختگی و نشر به ترتیب ۵ و ۱۰ نانومتر بود. افزایش شدت نشر و به ویژه انتقال به آبی به عنوان افزایش دسترسی پذیری جایگاه‌های هیدروفوب در سطح پروتئین تفسیر می‌شد.

مطالعات سنجش ThT

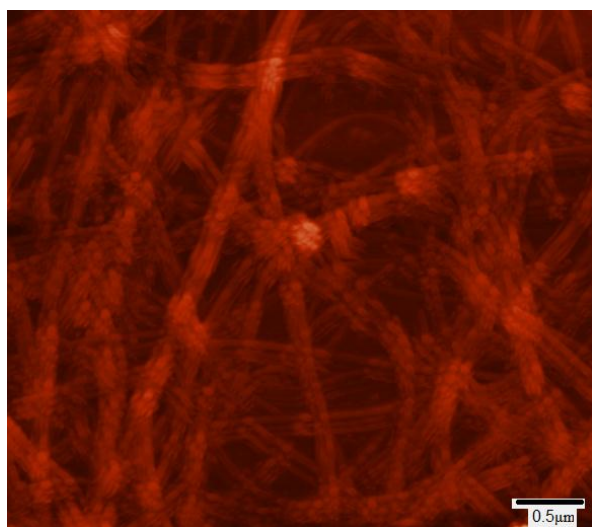
برای ارزیابی تشکیل یا عدم تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی یا شبه آمیلوئیدی از محلول تازه تهیه شده تیوفلاوین T که با استفاده از سرنگ فیلتر شده بود استفاده گردید. طول موج برانگیختگی ۴۴۰ نانومتر و پهنای اسلیت برانگیختگی و نشر به ترتیب ۵ و ۱۰ نانومتر بود. افزایش شدت نشر تیوفلاوین T به عنوان تشکیل احتمالی فیبرهای آمیلوئیدی یا شبه آمیلوئیدی تفسیر می‌شد.

تصویربرداری میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM)

حدود ۲۰ میکرولیتر از نمونه‌های رقیق شده آمیلوئید روی میکا قرار داده و به وسیله جریان ملایم هوا خشک

شکل ۱. تغییرات نشر بیشینه فلئورسانس تیوفلاوین T، در حضور لیزوزیم انکوبه شده در زمان‌های مختلف در pH ۲/۵ و دمای ۵۷ درجه به همراه ۱ میلی‌گرم عصاره‌های برگ چای سبز (۷) و پوست دارچین (□) و پروتئین به تنهایی و بدون افزودن عصاره (■)

شکل ۲. تصویر میکروسکوپ نیروی اتمی ۲ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر لیزوزیم در بافر گلايسين با pH=۲/۵ بعد از ۴۸ ساعت انکوباسیون در دمای ۵۷ درجه سانتی‌گراد

شد و تصاویر AFM در هوا با یک میکروسکوپ (solver next, NT_MDT, Russia) که به یک بخش اسکن کننده (ماکزیمم سایز اسکن $100 \mu\text{m}$) و یک کنترل کننده Nanoscope IIIa مجهز بود به دست آمد. فرکانس استفاده شده بین ۳۴۲ و ۳۴۱ کیلو هرتز و سرعت اسکن نیز بین $0/6$ تا ۱ هرتز بود.

آنالیز آماری: هر آزمایش حداقل سه بار به صورت مستقل انجام و در هر بار هر کدام حداقل سه بار تکرار شد و تمام نمودارها به صورت میانگین $\text{Mean} \pm \text{SD}$ گزارش شده است. داده‌ها توسط نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ با استفاده از آزمون تی مستقل و با ضریب اطمینان $P < 0/05$ تجزیه و تحلیل شد.

نتایج

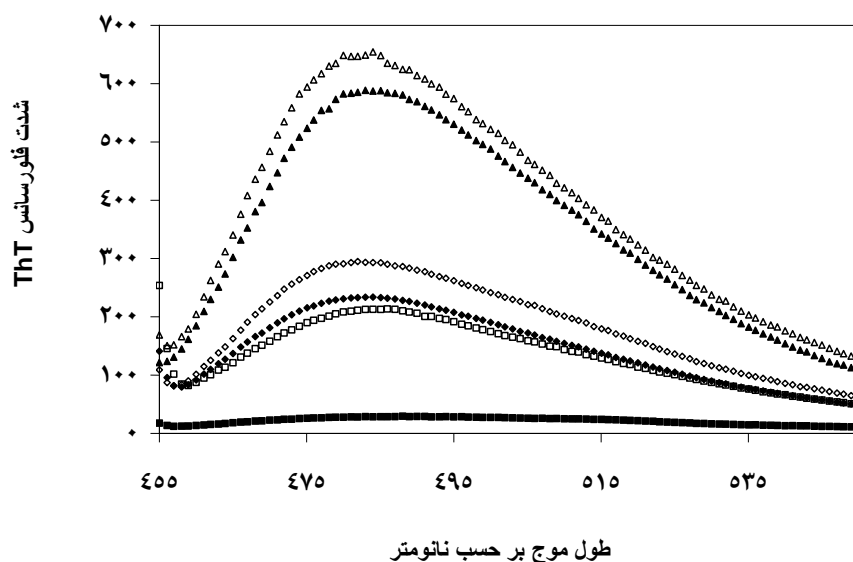
القای تجمع آمیلوئیدی در لیزوزیم سفیده تخم مرغ

بر اساس آنچه که در بخش روش‌ها ذکر شد پروتئین لیزوزیم تبدیل به فیبرهای آمیلوئیدی گردید. تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی بعد از ۴۸ ساعت با استفاده از تیوفلاوین T و عکس میکروسکوپ نیروی اتمی ارزیابی شد. پس از برانگیختگی در طول موج ۴۴۰ نانومتر، تیوفلاوین T به تنهایی نشر ضعیفی را نشان داد. اضافه کردن پروتئین طبیعی نیز تغییر قابل ملاحظه‌ای را در شدت یا الگوی طیف نشری تیوفلاوین T موجب نشد، ولی پس از اضافه کردن پروتئین انکوبه شده در شرایط ذکر شده در بالا افزایش شدت نشر مشاهده شد و این افزایش به صورت وابسته به زمان بوده و شامل سه مرحله فاز تأخیری، رشد سریع و مرحله تعادل انتهایی می‌شد (شکل ۱).

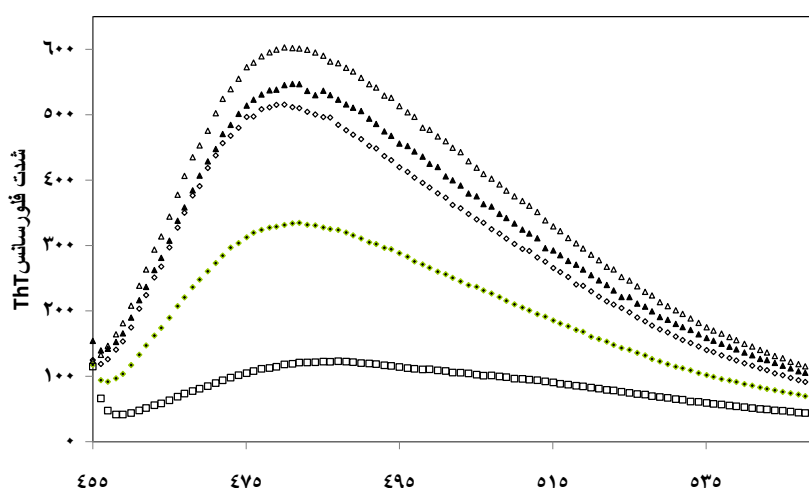
ارزیابی به وسیله تیوفلاوین T نشان داد که لیزوزیم در این شرایط تولید فیبریل‌های آمیلوئیدی می‌نماید و عکس‌های میکروسکوپ نیروی اتمی نیز فیبرهای طویل و بدون شاخه آمیلوئیدی را به وضوح نشان می‌دهد (شکل ۲).

دارچین و چای سبز نشان می‌دهد. در غلظت‌های ۰/۱، ۰/۲۵، ۰/۵ و ۱ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر عصاره دارچین درصد مهار به ترتیب $۹/۷۵ \pm ۱/۵$ ، $۵۵/۱ \pm ۲/۲۵$ ، $۶۴/۶ \pm ۲/۱$ و $۶۷/۶ \pm ۳/۲۱$ درصد (شکل ۳) و در حضور عصاره چای سبز در همین دامنه غلظت درصد مهار به ترتیب $۸۱/۷ \pm ۳/۷$ و $۴۹/۳ \pm ۲/۵۶$ ، $۲۱ \pm ۲/۸$ ، $۱۵/۷ \pm ۲/۲۳$ بود (شکل ۴). با مقایسه درصد مهار واضح است که هر دو عصاره در این دامنه غلظت قادر به مهار تشکیل فیبر آمیلوئید می‌باشند و در غلظت‌های بالاتر قدرت مهار کنندگی وابسته به غلظت افزایش می‌یابد اما در مقایسه دو عصاره، غلظت ۱ میلی‌گرم عصاره چای سبز مهار کننده مؤثرتری می‌باشد که بر اساس آزمون آماری تی مستقل تفاوت معنی‌دار است ($P=۰/۰۲۵$). درصد کاهش شدت نشر فلورسانس به دلیل کاهش فیبرهای آمیلوئیدی نشان دهنده میزان مهار کنندگی است. برای مقایسه این دو عصاره در مطالعات بعدی از مؤثرترین غلظت آنها یعنی ۱ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر استفاده شد که هر دو عصاره بهترین اثر را داشتند.

اثر غلظت‌های مختلف عصاره پوست دارچین و برگ چای سبز بر مهار تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی همان‌طور که در شکل ۳ و ۴ مشاهده می‌شود میزان شدت نشر فلورسانس تیوفلاوین T در حضور غلظت‌های مختلف عصاره پوست دارچین (*Cinnamomum zeylanicum*) و برگ چای سبز (*Camellia sinensis*) کاهش می‌یابد. این کاهش به دلیل فرونشانی فلورسانس توسط این عصاره‌ها نیست چرا که افزودن همین غلظت‌ها به محلول دارای آمیلوئید بالغ سبب کاهش نشر نمی‌گردد. همان‌طور که در این دو شکل مشخص است عصاره‌ها به صورت کاملاً وابسته به غلظت مانع تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی می‌شوند. با توجه به انحلال این عصاره‌ها در حلال غیر قطبی DMSO، به منظور بررسی اثر DMSO در روند فیبری شدن، به عنوان کنترل در HEWL در حضور غلظت‌های مختلف DMSO القای آمیلوئید گردید و اثر عصاره‌ها بر روند فیبری شدن با فیبرهای تشکیل شده در حضور DMSO مقایسه شد و تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. شکل ۳ و ۴ روند مهار تشکیل فیبر آمیلوئیدی را در غلظت‌های مختلف عصاره‌های

شکل ۳. طیف نشر فلورسانس تیوفلاوین T در حضور HEWL ۲ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر در بافر ۵۰ میلی‌مولار گلابسین pH=۲/۵ آنکوبه شده در دمای ۵۷ درجه سانتی‌گراد همراه با هم زدن به مدت ۴۸ ساعت (Δ) و در حضور غلظت‌های ۰/۱ میلی‌گرم (▲)، ۰/۲۵ میلی‌گرم (◻)، ۰/۵ میلی‌گرم (◊) و ۱ میلی‌گرم (□) عصاره دارچین. طیف نشر فلورسانس تیوفلاوین T در عدم حضور HEWL و عصاره دارچین (■)

طول موج بر حسب نانومتر

شکل ۴: طیف نشر فلورسانس تیوفلاوین T در حضور HEWL ۲ میلی گرم بر میلی لیتر در بافر ۵۰ میلی مولار گلابسین $pH=۲/۵$ انکوبه شده در دمای ۵۷ درجه سانتی گراد همراه با هم زدن به مدت ۴۸ ساعت (Δ) و در حضور غلظت‌های ۰/۱ میلی گرم (\blacktriangle)، ۰/۲۵ میلی گرم (\circ)، ۰/۵ میلی گرم (\bullet) و ۱ میلی گرم (\square) عصاره چای سبز

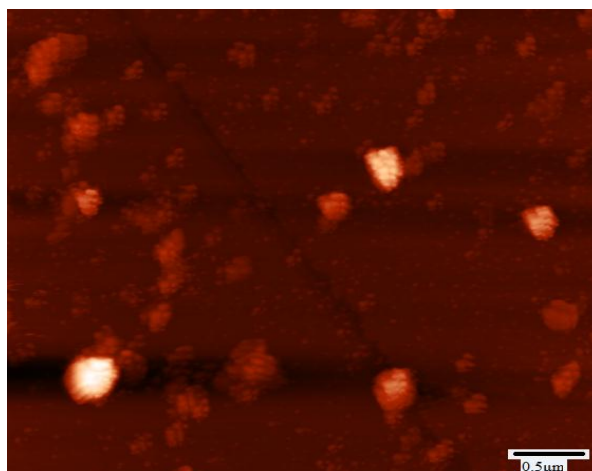
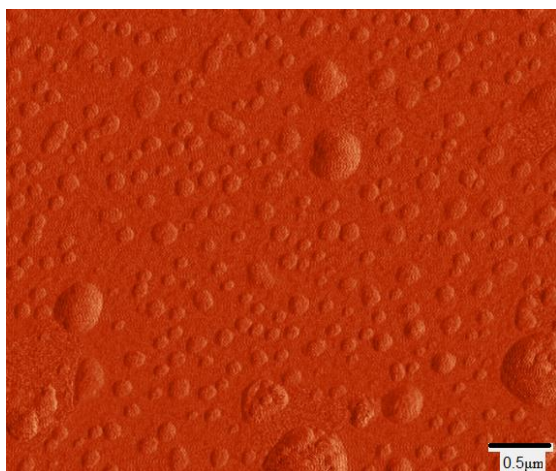
عصاره چای سبز بیشتر از عصاره دارچین می باشد (هم فاز رشد سریع و هم فاز تعادلی انتهایی از نظر شدت فلورسانس در حضور عصاره چای سبز نسبت به دارچین کاهش بیشتری را نشان می دهد).

اثر عصاره های برگ چای سبز و پوست دارچین روی شکل ظاهری فیبرهای آمیلوئیدی

برای مطالعه اثر عصاره های فوق الذکر روی مورفولوژی فیبرهای آمیلوئیدی، از نمونه های آمیلوئید تشکیل شده بعد از ۴۸ ساعت از هر کدام به میزان ۲۰ میکرو لیتر برداشته شد و بر روی ورقه های نازک میکا و به وسیله جریان ملایم هوا تثبیت شد و به وسیله میکروسکوپ نیروی اتمی از هر یک از نمونه ها عکس گرفته شد. همانطور که شکل ۵ نشان می دهد، در غیاب عصاره ها فیبرهای طویل آمیلوئیدی حاصل شده (شکل ۲) و در حضور هر دو عصاره به طور مشخص از تشکیل فیبرها جلوگیری به عمل آمده است.

اثر عصاره های پوست دارچین و برگ چای سبز بر کینتیک تجمع آمیلوئیدی HEWL

نشر فلورسانس محلول ۶۵ میکرومولار تیوفلاوین T در حضور نمونه پروتئینی انکوبه شده در زمانهای صفر تا ۴۸ ساعت بررسی گردید که در شکل ۱ نشان داده شده است. روند تغییرات نشری تیوفلاوین T در طی زمان از مدل سیگموئیدی تبعیت می نماید که شامل سه مرحله فاز تأخیری، مرحله رشد سریع و مرحله تعادلی انتهایی است. فاز تأخیری که به آن مرحله هسته گذاری (Nucleation) گفته می شود که در این مرحله هسته های اولیه تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی حاصل می شود و مرحله محدود کننده فرآیند است و بعد از آن یک شدت نشر تصاعدی را شاهد هستیم. نشر فلورسانس همین نمونه پروتئین در شرایط تشکیل آمیلوئید در حضور ۱ میلی گرم بر میلی لیتر عصاره های پوست دارچین و برگ چای سبز نیز بررسی شد. همان طور که شکل ۱ نشان می دهد هر دو عصاره بر روی کینتیک تشکیل فیبر آمیلوئیدی لیزوزیم تأثیر قابل ملاحظه ای گذاشته ولی میزان مهار وابسته به زمان در حضور

شکل ۵. تصویر میکروسکوپ نیروی اتمی ۲ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر لیزوزیم در بافر گلايسين با $pH=2/5$ بعد از ۲۴ ساعت انکوباسیون در دمای ۵۷ درجه سانتی‌گراد و در حضور ۱ میلی‌گرم عصاره چای سبز (شکل سمت چپ) و دارچین (شکل سمت راست)

جزئی و اسرشته شده و به صورت چند تایی کنار هم قرار گرفته و هسته‌های اولیه فیبر را تشکیل می‌دهد و وقتی غلظت این هسته‌ها به یک حد مشخصی رسید پروتوفیبریل تشکیل و سپس از اتصال پروتوفیبریل‌ها فیبرها طبق فرمول زیر بوجود می‌آید:

اثر عصاره‌های برگ چای سبز و پوست دارچین بر ساختار پروتئین

بر اساس آنچه که در بخش مقدمه اشاره شد برای تشکیل فیبرهای بالغ آمیلوئیدی که از نشانه‌های آلزایمر است ابتدا پروتئین مونومر $A\beta$ به دلایل مختلف به صورت

فرمول ۱

فرم طبیعی \leftrightarrow فرم غلط تاخورد \leftrightarrow تشکیل هسته‌ها \leftrightarrow تشکیل پروتوفیبریل‌ها \leftrightarrow تشکیل آمیلوئید

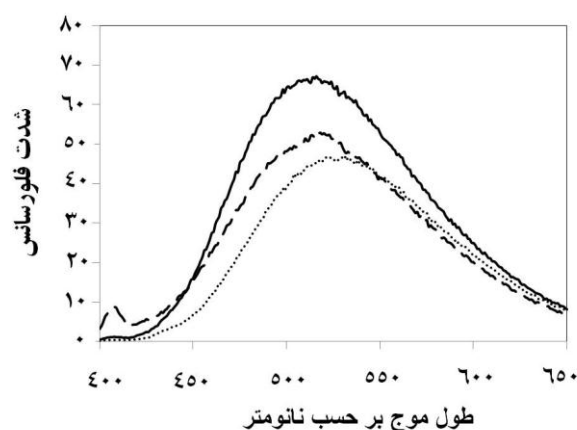
نشان می‌دهد در حضور عصاره برگ چای سبز شدت فلورسانس کاهش یافته بنابراین به نظر می‌رسد باعث برگشت پذیری پروتئین به سمت ساختار طبیعی شده است ولی در حضور عصاره پوست دارچین شدت فلورسانس افزایش یافته است (شکل ۷). این نشان می‌دهد که عصاره دارچین نه تنها باعث مهار این مرحله نشده بلکه حتی ساختار پروتئین را بیشتر باز کرده است لذا اثر مهاری دارچین در مراحل بعدی تولید آمیلوئید اتفاق می‌افتد. اثر عصاره دارچین و چای سبز در مراحل فاز تشکیل پروتوفیبریل و مرحله تشکیل فیبرهای بالغ آزمایش شد و

هر کدام از این مراحل می‌تواند هدف تولید دارو و مهار این فرایند باشد. برای مشخص شدن اینکه آیا این عصاره‌ها باعث پایداری فرم طبیعی و ممانعت از تشکیل هسته‌ها می‌شوند یا خیر از تکنیک فلورسانس خارجی استفاده شد. در اثر قرارگیری لیزوزیم در شرایط اسیدی، پروتئین به صورت جزئی و اسرشته شده لذا فلورسانس خارجی آن افزایش می‌یابد (۱۷). اگر عصاره‌ها قادر باشند فرم و اسرشته را به فرم طبیعی تبدیل کنند باعث کاهش فلورسانس خارجی می‌شوند. بنابراین فلورسانس خارجی لیزوزیم در حضور و غیاب عصاره‌ها بررسی شد. همانطور که شکل ۶

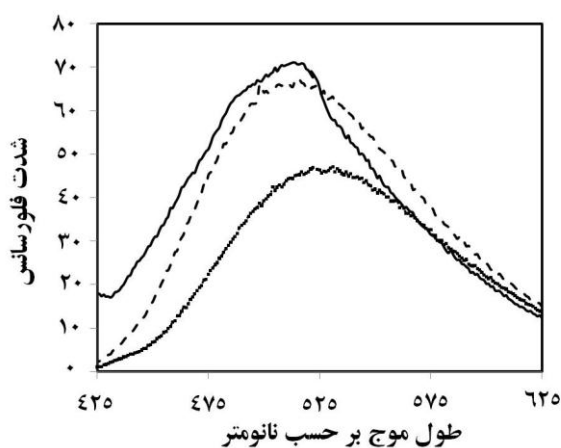
بحث

استفاده از گیاهان دارویی برای درمان بیماری‌ها قدمت بسیار طولانی دارد و مردم هر ناحیه استفاده خاص براساس نظریه‌های سنتی خاص خودشان از گیاهان دارویی می‌کردند. در مورد خواص آنتی‌اکسیدانی گیاهان دارویی که برای محافظت از مواد غذایی ضروری است و خواص مفیدی برای سلامتی انسان دارد، مطالعات گسترده‌ای صورت گرفته است (۱۸، ۱۹). از طرف دیگر عصاره‌های گیاهان دارویی علاوه بر نقش آنتی‌اکسیدانی به دلیل نوع مواد شیمیایی موجود در آنها منشأ اثرات دیگری نیز می‌باشند. تحقیقات مختلف نشان می‌دهد که ترکیبات پلی فنولیک و ایندولی (صرف نظر از نقش آنتی‌اکسیدان بودنشان) قادرند مستقیماً روی تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی تأثیر گذاشته و مانع رشد و بلوغ فیبرهای آمیلوئیدی گردند. مطالعات نشان داده است که ماده مؤثر اغلب گیاهان دارویی که باعث تقویت حافظه می‌گردد دارای ترکیبات پلی فنولیک و مولکول‌های کوچک آروماتیک است (۹-۱۲). از جمله گیاهانی که در طب سنتی از آنها به عنوان ضد آکزایمر نام برده می‌شوند دارچین و چای سبز هستند (۸). در عصاره پوست دارچین ترکیباتی مثل سینامالدهید، پروآنتوسیانیدین‌ها (proanthocyanidin) و مولکول‌های پلی فنولیک و در عصاره چای سبز کافئین و دایدزین (daidzein) وجود دارد که همگی ساختار آروماتیکی دارند (۱۶). در مطالعه حاضر اثر این دو عصاره روی مهار مستقیم تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی بررسی گردید و همان‌طور که در شکل ۳ و ۴ مشاهده می‌شود هر دو قادر به مهار تشکیل فیبر بوده اند ولی در غلظت ۱ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر چای سبز دارای اثر بهتری بود. اثر این عصاره‌ها در غلظت ۱ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر بر روی کینتیک تشکیل فیبرهای لیزوزیم نشان می‌دهد که هر دو عصاره در این غلظت روی مرحله تشکیل هسته‌ها، تشکیل پروتوفیبریل و همچنین تشکیل فیبرهای بالغ آمیلوئیدی اثر می‌گذارند ولی چای سبز روی تمام مراحل

نتایج نشان داد که هر دو عصاره باعث مهار این دو مرحله می‌شوند. بنابراین عصاره چای سبز اثر مهاری روی تمام مراحل تشکیل فیبر دارد ولی عصاره دارچین روی مرحله اول یعنی پایدار سازی شکل طبیعی پروتئین تأثیری ندارد.

شکل ۶. ANS فلورئوسانس، ANS به تنهایی (....) و لیزوزیم در بافر گلایسین ۵۰ میلی مولار $pH=7.5$ در غیاب (—) و یا حضور (---) ۱ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر عصاره چای سبز. طول موج تحریک ۳۸۰ نانومتر بود و طیف نشری بین ۴۰۰ تا ۷۰۰ نانومتر بدست آمد.

شکل ۷. ANS فلورئوسانس، ANS به تنهایی (....) و لیزوزیم در بافر گلایسین ۵۰ میلی مولار $pH=7.5$ در غیاب (—) و یا حضور (---) ۱ میلی‌گرم عصاره دارچین. طول موج تحریک ۳۸۰ نانومتر بود و طیف نشری بین ۴۰۰ تا ۷۰۰ نانومتر به دست آمد.

شوند. از طرف دیگر به دلیل پایدارسازی لیزوزیم توسط عصاره چای سبز (شکل ۶) و ممانعت از تشکیل گونه‌های مستعد تجمع این عصاره می‌تواند صرف نظر از اثر نیروهای استکینگ، مانع از تشکیل فیبر نیز گردد و بنابراین نسبت به عصاره دارچین که قادر به پایدارسازی لیزوزیم نیست مهار کننده بهتری است. به‌طور خلاصه داده‌های این پژوهش نشان می‌دهد که عصاره‌های پوست دارچین و برگ چای سبز به دلیل داشتن ترکیبات شیمیایی آروماتیک با برهم زدن نیروهای استکینگ بین اسیدهای آمینه آروماتیک لیزوزیم مانع تشکیل هسته‌های اولیه و مستعد تشکیل تجمع شده و باعث مهار تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی می‌گردد و عصاره چای سبز هم به دلیل پایدارسازی لیزوزیم و هم به دلیل داشتن تعداد حلقه‌های آروماتیک بیشتر به‌صورت مؤثرتری این فرایند را مهار می‌کند.

سیاسگزارى

از معاونت پژوهشی دانشگاه پیام نور به‌دلیل تصویب اعتبار پژوهشی لازم برای انجام این پژوهش تشکر و قدردانی می‌گردد. همچنین از جناب آقای یاسر تیرایی برای کمک در بخش تحلیل آماری این مقاله قدردانی می‌گردد.

مهار کننده قوی‌تری می‌باشد (شکل ۱). سرعت تجمع پروتئین‌های مختلف به عوامل فیزیکوشیمیایی مثل هیدروفوبیستی، استعداد آن‌ها به ایجاد ساختارهای ثانویه، بار اندرکنش‌های آروماتیک π - π Stacking بستگی دارد (۲۰، ۲۱). نقش اندرکنش‌های آروماتیک در تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی براساس مطالعات روی تعدادی از پروتئین‌ها و قطعات کوچک پپتیدی که قادر به تولید فیبر آمیلوئیدی هستند ارائه شده است (۲۲، ۲۳). این فرضیه منتج به این پیشنهاد شد که Stacking اسیدهای آمینه آروماتیک نقش مؤثری در تسریع فرایند کنار هم قرارگیری و تولید فیبرهای آمیلوئیدی ایفا می‌کنند. اندرکنش‌های Stacking ممکن است باعث ایجاد جهت‌گیری مناسب عناصر سازنده بخش اصلی (Core) تشکیل دهنده فیبرهای آمیلوئیدی در مراحل خیلی اولیه آن گردد (۲۴، ۲۵). به نظر می‌رسد عصاره چای سبز به دلیل وجود ترکیبات آروماتیک از جمله کافئین و دایدزئین و عصاره دارچین به دلیل وجود سینامالدهید، پروآنتوسیانیدین‌ها و سایر مولکول‌های پلی‌فنولیک توسط همین مکانیسم قادرند مانع تشکیل هسته‌های اولیه و در نهایت مهار رشد و بلوغ فیبرهای آمیلوئیدی شوند. از نظر ساختار شیمیایی، کافئین و دایدزئین دارای حلقه‌های آروماتیک بیشتری هستند و احتمالاً بهتر می‌توانند پیوندهای استکینگ را در هسته‌های اولیه ناپایدار کرده و باعث مهار بهتر نسبت به دارچین

References

1. Ho YS, So KF, Chang RC. Anti-aging herbal medicine-How and why can they be used in aging-associated neurodegenerative diseases? *Ageing Res Rev* 2010; 9(3): 345-62.
2. Price DL, Sisodia SS, Borchelt DR. Alzheimer's disease—when and why? *Nat Genet* 1998; 19: 314-6.
3. Hardy J, Selkoe DJ. The amyloid hypothesis of Alzheimer's disease: progress and problems on the road to therapeutics. *Science* 2002; 297(5580): 353-6.
4. Lansbury PT Jr. Evolution of amyloid: what normal protein folding may tell us about fibrillogenesis and disease. *Proc Natl Acad Sci USA* 1999; 96(7): 3342-4.
5. Stefani M, Dobson CM. Protein aggregation and aggregate toxicity: new insights into protein folding, misfolding diseases and biological evolution. *J Mol Med*. 2003; 81(11): 678-99.
6. Nilsson MR. Techniques to study amyloid fibril formation *in vitro*. *Methods* 2004; 34(1): 151-60.
7. Desai AK, Grossberg GT. Diagnosis and treatment of Alzheimer's disease. *Neurology* 2005; 64(12 suppl 3): 34-9.
8. Adams M, Gmunder F, Hamburger M. Plants traditionally used in age related brain disorders—A survey of ethnobotanical literature. *J Ethnopharmacol* 2007; 113(3): 363-81.
9. Gertz HJ, Kiefer M. Review about *Ginkgo biloba* special extract EGb 761 (Ginkgo). *Curr Pharm Des* 2004; 10(3): 261-4.
10. Wang J, Xu HM, Yang HD, Du XX, Jiang H, Xie JX. Rgl reduces nigral iron levels of MPTP-treated C57BL6 mice by regulating certain iron transport proteins. *Neurochem Int* 2009; 54(1): 43-8.
11. Alkam T, Nitta A, Mizoguchi H, Itoh A, Nabeshima T. A natural scavenger of peroxynitrites, rosmarinic acid, protects against impairment of memory induced by Abeta (25-35). *Behav Brain Res* 2007; 180(2): 139-45.
12. Wang Y, Yin H, Wang L, Shuboy A, Lou J, Han B, Zhang X, Li J. Curcumin as a potential treatment for Alzheimer's disease: a study of the effects of curcumin on hippocampal expression of glial fibrillary acidic protein. *Am J Chin Med* 2013; 41(1): 59-70.
13. Dobson CM. Protein folding and misfolding. *Nature* 2003; 426(6968): 884-90
14. Arnaudov LN, de Vries R. Thermally induced fibrillar aggregation of hen egg white lysozyme. *Biophys J* 2005; 88(1): 515-26.
15. Morshedi, D, Rezaei-Ghaleh N, Ebrahim-Habibi A, Ahmadian S, Nemat-Gorgani M. Inhibition of amyloid fibrillation of lysozyme by indole derivatives-possible mechanism of action. *FEBS J* 2007; 274(24): 6415-25.
16. Peterson DW, George RC, Scaramozzino F, Lapointe NE, Anderson RA, Graves DJ, Lew J. Cinnamon extract inhibits tau aggregation associated with alzheimer's disease *in vitro*. *J Alzheimers Dis* 2009; 17(3): 585-97.
17. Ramshini A, Ebrahim-Habibi A. Thermal disaggregation of type B yeast

- hexokinase by indole derivatives: A mechanistic study. *Int J Biol Macromol* 2012; 50(5): 1260-6.
18. Agarwal KC. Therapeutic actions of garlic constituents. *Med Res Rev* 1996; 16(1): 111-24.
 19. Aggarwal BB, Sundaram C, Malani N, Ichikawa H. Curcumin: the Indian solid gold. *Adv Exp Med Biol* 2007; 595: 1-75.
 20. Pawar A P, Dubay KF, Zurdo J, Chiti F, Vendruscolo M, Dobson CM. Prediction of "aggregation-prone" and "aggregation-susceptible" regions in proteins associated with neurodegenerative diseases. *J Mol Biol* 2005; 350(2): 379-92.
 21. Tartaglia G G, Cavalli A, Pellarin R, Caflisch A. The role of aromaticity, exposed surface, and dipole moment in determining protein aggregation rates. *Protein Sci* 2004; 13(7): 1939-41.
 22. Gazit E. A possible role for π -stacking in the self-assembly of amyloid fibrils. *FASEB J* 2002; 16(1): 77-83.
 23. Gazit E. Mechanistic studies of the process of amyloid fibrils formation by the use of peptide fragments and analogues: implications for the design of fibrillization inhibitors. *Curr Med Chem* 2002; 9(19): 1725-35.
 24. Gazit E. Global analysis of tandem aromatic octapeptide repeats: the significance of the aromatic-glycine motif. *Bioinformatics* 2002; 18(6): 880-3.
 25. Azriel R, Gazit E. Analysis of the minimal amyloid-forming fragment of the islet amyloid polypeptide. An experimental support for the key role of the phenylalanine residue in amyloid formation. *J Biol Chem* 2001; 276(36): 34156-61.

Inhibitory Effect of *Cinnamomum Zeylanicum* and *Camellia Sinensis* Extracts on the Hen Egg-White Lysozyme Fibrillation

Ramshini H., Ph.D.^{1*}, Ayoubi F., M.Sc.²

1. Assistant Professor of Biochemistry, Department of Biology, Payam-e-Noor University, Tehran, Iran

2. Master of human Physiology, Physiology-Pharmacology Research Center, Rafsanjan University of Medical Sciences, Rafsanjan, Iran

* Corresponding author; E-mail: hramshini@ibb.ut.ac.ir

(Received: 15 Feb. 2013 Accepted: 18 Sep. 2013)

Abstract

Background & Aims: Many neurodegenerative diseases including Alzheimer's, Parkinson and Huntington diseases are associated with the deposition proteinaceous aggregates known as amyloid fibrils. Currently, there is no approved therapeutic agent for inhibition of fibrillar assemblies. One important approach in the development of therapeutic agents is the use of herbal extracts. At the present comparative study, the effect of *Cinnamomum zeylanicum* Nees and *Camellia sinensis* L, extracts on prevention of hen egg white lysozyme (HEWL) amyloidogenesis were studied.

Methods: In this experimental study, acidic pH and high temperature were used to drive the protein towards amyloid formation. Lysozyme was dissolved at 2 mg/mL in 50mM glycine buffer (pH 2.5), and then incubated at 57 °C for a specified time while stirred gently by Teflon magnetic bars. Measurement of thioflavin T fluorescence intensity and AFM micrography were used to characterize the HEWL fibrillation processes. Data were analyzed through SPSS 16 using descriptive statistics as well as independent t-test.

Results: In the absence of the extracts, soluble oligomers became evident after 24 h of incubation, followed by subsequent appearance of mature fibrils after 48h. Upon incubation with various concentrations of *Cinnamomum zeylanicum* and *Camellia sinensis* extracts in range of 0.1-1 mg/ml, formation of fibrillar assemblies were dose-dependently inhibited but the extract of *Camellia* was more efficient (P=0.025). Also, in contrast to *Cinnamomum*, *Camellia* extract can stabilize native protein and reverse partial unfolded form into native form and thus, can inhibit all of amyloid formation pathways.

Conclusion: The obtained results suggest that poly phenols of the extracts directly insert into amyloidogenic core of early aggregates and inhibit amyloid fibril formation but *Camellia* extract, due to its specific chemical structure, is probably more effective for aggregation inhibition.

Keywords: Lysozyme, *Cinnamomum zeylanicum* extract, *Camellia sinensis* extract, Amyloid aggregation inhibition